

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΙΑ

Ο καπετάν Μπαλαραμιάς, ο ένδοξος λοχίας των εξώνων, είχε συλλάβει τον Μαραθιά επ' αυτοφώρω βλέποντα τράγους και γίδες από του Τραχανά την στάνη. Καμμιά δικαιολογία, ούτε συγγνώμη δεν έχορει, παρά ολας τας προσπάθειάς του δικολάβου και του παρέρου του χωριού, επιμένοντος εις την αποδείξει του άλλοθι!

Η αλήθεια είναι ότι και ο βουλευτής και ο δήμαρχος και ο συνταξιοδότης ταμίας και ο φαρμακοποιός, οι τὰ πρώτα δηλ. φέροντες, επενέβησαν υπέρ του συλληφθέντος—«ψηφός ήταν κι' αυτός»—άλλ' ο Μπαλαραμιάς ήταν άμειταπειστος.

— «Άπαξ κι συνλήφθη, η Ίεουσία θα κάν' του καθήκον της».

Κ' είχε δίκαιον ο Μπαλαραμιάς να είναι άμειταπειστος. Επί μύρας τώρα γίδες και προβατίνες εκλέπτοντο χωρίς η έξουσία ούτε ποιοί ήταν οι δράσται «να πάρη μεζέ», ούτε... και μεζέ από τὰ κλοπιμαία.

Και μιά που τώφερον ο δαίμονας και πιάστηγεν ο κακούργος πώς θα τον απέλυε πλέον ο Μπαλαραμιάς;

— «Τί θέλει κι' ο βουλιερτής κι' οι δήμαρχος του τόπου κι' λιμβραίνου; Νά τον απολύου; Άμ τότενις άς πάν' στον διάολου τ' άφλότμα τὰ γαθόνια άν κατανήσουμι τοιουτουτρόμους! Έλεγεν ο Μπαλαραμιάς.

Δυό σαρδέλλες (γαλόνια ύπαξιωματικού) είχε. Καλλίτερα να της έτρωγε και όχι να της λερώση. Κ' έτο' ο Θύμιος ο Μαραθιάς εστάλη δέμενος να δικασθή στην Άθήνα. Πρώτη φορά ηζετ' ο Θύμιος στη Πρωτεύουσα. Και μάλιστα πώς ηζετο; Βασιλικά! Με χωροφυλάκες δίπλα του και λόγγες, σαν νάταν ο πριτζήτας, καθώς του ειπε ο φίλος του ο Φωτάκας, ο καφετζής. Η πολυκοσμία της Άθήνας τον κατέπληξε τόν Μαραθιά. Ο θόρυβος τόν εξάλισε, οι δρόμοι οι πολλοί και οι άνακαταμένον τον εξαμαν να χόση.

«Πώς βρίσκουν οι άθροσά' τὰ σπίατα τ' μέν' οι τόσους δρόμους!... Έσκέπτετο βολίζων προς τόν Σπίατμα και μη βλέπον πουθενά ούτε γρασίδι παρα μοναχά σπίατα και σπιάρες!

- «Χουρτίρ' δεν έχει ιδώ γύρα; Ρώτησε έξαφρα.
- «Που να βοειδή! του άπάντησαν.
- «Τότις που βόσκει τὰ προύβατά τ' οι κόσμους;
- «Έδω δεν βόσθουν πρόβατα, ορ ζαγάρι (του ειπεν ο επί κεφαλής, που έκανε τόν έξυπνο). Έδω βόσκουν άνθρωποις!

Έχει μπρός στον Έλευθερουδάκη ο Μαραθιάς είδες της βιτρίνες γεμάτες εικόνες πολύχρωμες, εικόνες ιερές, τοπεία και μάγαις, εικόνες και εικόνες διάφορες.

- «Ήζλησία είν' ιδώ; Ρώτησε.
- «Όχι. Βιβλιοπωλείο.
- Κι' αυτά τί είνι ορ; Σταυρίσματα;
- Αύτά; Είναι φωτογραφίες.

Ο Μαραθιάς στάθηκε τότε εμπρός εις κάτι φωτογραφίες αγαλάτων. Ήσαν οι «Τρεις χάριτες». Έλαμπαν με όλη την άρμονικότητα και προκλητική χαμυλιότητα των λευκών γραμμών του θείου σώματος των, Ήτο μιά φωτογραφία πρώτης τάξεως, μιάς τέχνης ύπεροχού.

Ο Θύμιος εστάθηκε, εκκύταξε καλά κι' επροχώρησε κουνώντας τó κεφάλι:

— Τ' είν' κι' τούτ' η Άθήνα, ούρ παιδιά!... Γι' αυτό μάζ πηρ' ού διάουλου, μάζ πηρι!

Και δεικνύον την φωτογραφίαν του μαρμαρίνου συμπλέγματος των Χαρ'των ειπε διά τας τρεις γυναικάς:

— Βρακι δεν έχουσι να φουρέονι, κι' φουτουγραφίγες μ' θέλουσι η γκιάσις!...

Ο Μπαλαραμιάς

Ο Μαραθιάς πρὸ τὸ δικαστήριον εἶχε χάσει...

ΕΝΑ ΠΑΙΧΝΙΔΑΚΙ

ΠΩΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ Η ΗΛΙΚΙΑ

1	2	4	8	16	32	1	2	4	8	16	32
1	2	4	8	16	32	33	34	36	40	48	48
3	3	5	9	17	33	35	35	37	41	49	49
5	6	6	10	18	34	37	38	38	42	50	50
7	7	7	11	19	35	39	39	39	43	51	51
9	10	12	12	20	36	41	42	44	44	52	52
11	11	13	13	21	37	43	43	45	45	53	53
13	14	14	14	22	38	45	46	46	46	54	54
15	15	15	15	23	39	47	47	47	47	55	55
17	18	20	24	24	40	49	50	52	56	56	56
19	19	21	25	25	41	51	51	53	57	57	57
21	22	22	26	26	42	53	54	54	58	58	58
23	23	23	27	27	43	55	55	55	59	59	59
25	26	28	28	28	44	57	58	60	60	60	60
27	27	29	29	29	45	59	59	61	61	61	61
29	30	30	30	30	46	61	62	62	62	62	62
31	31	31	31	31	47	63	63	63	63	63	63

Παρακαλείτε τὸ πρόσωπο, τοῦ ὁποίου θέλετε νὰ μαντέψετε τὴν ἡλικία, νὰ σὰς δεῖξη τὴς στήλες ἐκεῖνες, στὴς ὁποῖες βρίζεται ὁ ἀριθμὸς ποὺ δεῖχνη τὴν ἡλικία του. Προσθέτετε τοὺς ἀριθμοὺς, οἱ ὁποῖοι βρίζονται ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στηλῶν τούτων καὶ τὸ ἀθροῖσμα τῶν ἀριθμῶν εἶνε ἡ ζητούμενη ἡλικία.

Υποτίθεται ὅτι μῖα νέα 20 ἔτων ζῆται νὰ εὔρη τὴν ἡλικία της. Πάρετε νὰ σὰς ὑποδείξη τὴς στήλες ἐκεῖνες ποὺ ἔχουν τὸν ἀριθμὸ τῆς ἡλικίας της. Ἡ στήλες αὐτὲς εἶνε ἡ 3η καὶ ἡ 5η. Οἱ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ἀριθμοὶ 4 καὶ 16, τοὺς ὁποῖους προσθέτετε ἔχετε τὸν ἀριθμὸν 20, ὁ ὁποῖος δεῖχνη τὴν ἡλικία τῆς νέας.

Ο ΜΑΓΟΣ

Τέλος, γὰ νὰ μὴ τὰ πολυλογούμε, ἡ ἡμέρα τῆς δίκης ἔφθασε. Ἐνας δικηγόρος πολιτευόμενος ὑπερήσπισε τὸν Μαραθιά, εἰπὼν πολλά «πρὶ τοῦ ἀτυχοῦς αὐτοῦ χωριού, ὅστις εἰσῆθη θύμα τῆς δικαιοσύνης μέχρι τοῦ ἐδολίου εἰς ὃ ἐκάθισαν... βασιλοκτόνοι καὶ ἀναρχοὶ!...»

Ἦτο μῖα φράσις πολλὴ ἀρέσκουσα εἰς αὐτὸν καὶ ἐπαναλαμβάνομένη παντοῦ καὶ πάντοτε, δπου ταίριαζε καὶ δὲν ταίριαζε.

Τὸ δικαστήριον—εἶχε καταλλήλως μιλῆθῃ— «ψηφός βλέπετε ὁ Μαραθιάς» καὶ συνεκινήθη μετὰ τὴν ρητορικὴν δεινότητα τοῦ συνηγόρου. Καὶ αὐτὸς ὁ Μπαλαραμιάς ἀπειληθεὶς διὰ μεταθέσεως εἶς...Κέρουραν προσεπάθησε ἐν τέλει νὰ συσκοτίσῃ τὴν κατηγορίαν εἰπὼν ὅτι «οὐ συλληφθεὶς ἐπ' αὐτοφώρου ἰνδέχεται νὰ εἶν' κι' ἄλλου!»

Ἐπίσης καὶ ὁ παθὼν τὴν κατοικοκλοπὴν ἔξερφρασε ἀμφιβολίως περὶ τοῦ ἂν πράγματι ὁ Μαραθιάς τοῦ πῆρε τὰ κατοικίαι.

Ὅλοι ἦσαν ἀθωωτικοὶ καὶ μόνον ὁ Εἰσαγγελεὺς ἠγέρθη καὶ ἐπέπεσεν λαῶνος κατὰ τῆς ζωοκλοπῆς τονίζων ὅτι εἰς τὴν ὑποστηρίξειν αὐτῆς ὀφείλεται μῖα ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας δυστυχίας τῆς Ἑλλάδος! Ὁμίλησεν ἐπὶ μακρὸν. ἀναλύσας τὸ ζήτημα καὶ ἀναλύσας καθεστῆμα γορησιτά. Τέλος ἐκάθισε κεκοπιτικῶς, σφογιζόμενος μετὰ μαδιθλι του, φουσκοπὼν καὶ καταπίνων γλουγλουκηδῶν τρία ποτήρια νερό.

Τότε ὁ πρόεδρος ἐστράφη πρὸς τὸν κατηγορούμενον

—Τί ἔχεις ἐσὺ νὰ εἰπῆς;

Ὁ Μαραθιάς ἀποσβολόμενος ἀπὸ τὴν κατὰ τῆς ζωοκλοπῆς ἐπίθεσιν τοῦ εἰσαγγελεῶς, ἐσηκώθη καὶ δεικνύον πρὸς τὸ μέρος αὐτοῦ τοῦ—Εἰσαγγελεῶς—ἐσκουζε:

— Τὶ νὰ ποῦ, κῆρ Προδῆρι, ποῦ ἄλλουνοῦ ἰεράρα τὰ κατοικίαι κι' ἄλλους φουνας' μῖα ὥρα τώρα' ἀπὸ κεὶ πάν'...

Ο κ. Εἰσαγγελεὺς ὑπέηρε δεινός...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

